

Drugo jutro je dekla vstala čila in zdrava; imela je lahko, vedro glavo in je bila jako vesela. Babica ji je potem povedala, kaj je videla obe noči, in odtedaj je dekla skrbela za red in snago in je imela vedro, lahko glavo ter je bila čila in vesela.“

Dedek se je odkašljaj, vsi pa smo še verno poslušali.

„Da, da,“ je še pristavil, „le skrbite za red in snago vselej in povsod, ker red in snaga nista le podlaga gospodarskemu uspehu, temveč sta tudi polovica zdravja.“

„Res je, res,“ so pritrdjevali možaki in ženice, dekla pa je kar začela snažiti sobo, česar se je prej branila, češ, saj bom drugo jutro. Odtistihdob je takoj vse osnažila, in tudi mi otročaji smo se navadili na red in snago.

Koristen svet.

*Eno pesem letos naj zakrožim
še vam, ljubi moji znanci mladi!
Toda kakšno misel naj izprožim—
togo ali smeh, kaj bi bolj radi?*

*Kdor je pravi pesnik, ta nikoli
k petju se ne sili, ne prevdarja,
pel kako ljudem bi bolj po volji:
v petju ne pozna on gospodarja!*

*Pravi pesnik čaka, da srce mu
čut napolni, ki za harmonije
pesmi je sposoben, nevede mu
čut le-ta sam v pesem se izlije.*

*Kadar tak trenutek ga objame,
pravi pesnik več ne premišljuje,
temveč le pero brž v roko vzame,
piše pa, kar srce narekuje.*

*Pa kdo reče: „Naj velja, kar hoče,
pesnik slaven moram jaz postati:
saj učen sem, srce mi je vroče,
roka pa mi čedno zna pisati!“*

*Ali kaj bi pel, da v večji slavi
v svet ime bo moje poletelo?
To vprašanje naj mi v modri glavi
dozori še, potlej pa na delo!“*

*Kdor tako modruje in po sili
pesmi kuje, trga in obnavlja,
tak sirotek res se meni smili,
ker si s praznim delom čas zapravlja!*

*Čas je drag, le za koristno delo
naj zatorej vsakdo ga porabi,
da ne bo za njim mu krvavelo
srce, ko ga smrt s sveta povabi!*

Fr. Rojec.

